

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 17 MAART 1927

Wetsontwerp betreffende Schadeloosstelling inzake beroepsziekten.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MEVROUW, MIJNHEEREN,

Een door een beroepsziekte aangetast werkman is natuurlijk niet minder belangwekkend dan een door een arbeidsongeval getroffen persoon. Ook, werd er geen wettelijke schadeloosstelling voor aandoeningen van dien aard verzekerd bij de wet van 24 December 1903, dan is dat eenvoudig hieraan te wijten dat voor de beroepsziekte minder gemakkelijk dan voor een ongeval een billijk systeem van schadeloosstelling kan worden toegepast.

Bijna nooit heeft men een bruske verschijning van de beroepsziekte; door den band zelfs vangt ze niet aan tijdens de uitvoering van het arbeidskontraat. Sommige chronische vergiftigingen kunnen lang verborgen blijven en gewoonlijk vertoonen zich de zwaarste teekenen eerst verschillende maanden, ja zelfs jaren, nadat het ongezond werk werd verlaten. Anderzijds zijn de pathologische verschijnselen van een ziekte, oorspronkelijk een beroepsziekte, niet altijd voldoende verschillend van de kentekenen van een gelijkaardige aandoening, die een andere oorzaak heeft. Zonder er rekening mee te houden dat een ziekelijke toestand gemengde oorzaken kan hebben : beroepsoorzaken en gewone oorzaken.

Kortom, het komt vaak voor dat de

beroepsoorsprong eener ziekte niet wetenschappelijk kan worden bewezen, zoodat het niet mogelijk lijkt een bijzondere schadeloosstelling te doen verleenen voor alle gevallen van ziekte, die feitelijk aan een beroepsoorzaak te wijten zijn. Alleen de gevallen, waarin de medische diagnostiek met zekerheid kan worden vastgesteld en waarvan de oorzakelijke diagnostiek weinig moeilijkheden biedt, worden door dit ontwerp beoogd.

Tusschen de beroepsziekte en het arbeidsongeval bestaat nog een ander verschil. Het ongeval is een gebeurtenis die overkomt op een bepaald oogenblik in den tijd en op een bepaalde plaats in de ruimte; de beroepsziekte daarentegen biedt in dit dubbel opzicht, een volkomen onzekerheid, bij zoover dat het vaak moeilijk en soms onmogelijk is met zekerheid te bepalen waar de beroepsziekte werd opgedaan, wanneer de betrokken werkman achtereenvolgens bij verschillende werkgevers in dienst is geweest. Daaruit volgt dat ten deze een afzonderlijk genomen bedrijfshoofd niet rechtstreeks aansprakelijk kan worden gemaakt, maar dat de aansprakelijkheid moet worden verdeeld over al de bedrijfshoofden van een zelfde categorie.

Bovenstaande beschouwingen verklaren waarom de economie van dit ontwerp aanmerkelijk verschilt van die der wet omtrent de schadeloosstelling inzake arbeidsongevallen.

Wijzen wij even op de voornaamste verschillen :

1° De verzekering tegen beroepsziekten zal verplichtend zijn in dien zin dat een bijdrage zal moeten worden gestort door al de verzekeringsplichtige nijverheidsinrichtingen;

2° Bemoeiing van verzekeringsvenootschappen kan niet worden geduld, vermits de persoonlijke aansprakelijkheid van het bedrijfshoofd bij de regeling van de schadeloosstelling opgeheven is; er moet dus een Voorzorgsfonds worden tot stand gebracht, er mee belast al de gevallen van beroepsziekten, waarvoor schadeloosstelling kan worden geëischt, te regelen;

3° De getroffenene heeft volkomen vrije keuze van den arts; bij het ontwerp wordt alleen een speciale vergoeding voorzien voor medische zorgen;

4° Geen schadeloosstelling wordt verstrekt voor gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid indien deze tijdelijk is. Bovendien wordt alleen schadeloosstelling verleend voor volledige arbeidsongeschiktheid, wanneer deze minstens vijftien dagen duurt. 't Is te zeggen dat er geen schadeloosstelling wordt verstrekt wanneer het goedaardige gevallen geldt, noch wanneer het gevallen geldt waarin, wegens den korten duur ervan, de arbeidersbudgetten niet te zeer moeten worden aangesproken;

5° De voorziene herzieningstermijnen zijn van langeren duur dan inzake arbeidsongevallen, omdat inzake beroepsziekten de ziekteverschijnselen heel vaak veel langer uitblijven dan inzake ongevallen.

Het ontwerp berust op het vaststellen van een dubbele lijst, met nauwkeurige opgaaf, eenerzijds, van de verschillende er door beheerschte bedrijfstakken; anderzijds, van de ziekten die, in elk van die bedrijfstakken, aanleiding geven tot het verleenen van schadeloosstelling.

Onder controle en waarborg van den Staat wordt totstandbrenging voorzien van een Voorzorgsfonds, er mee belast

tegemoetkomingen uit te keeren aan door beroepsziekten aangedane personen. Tot stijving van dat Fonds moeten alle verzekeringsplichtige patroons bijdragen door het storten van een jaarlijksche bijdrage, mits dewelke zij, in principie, ontslagen zijn van alle burgerrechtelijke aansprakelijkheid. De algemeene voorschriften omtrent de burgerrechtelijke aansprakelijkheid zullen hun inderdaad slechts verder toepasselijk zijn wanneer ze de ziekte — wat overigens een vrij theoretische onderstelling kan geheeten worden — opzettelijk mochten hebben veroorzaakt.

Benevens den Bestuursraad van het Voorzorgsfonds zal een *medisch-technisch comité* worden geschapen, in den schoot waarvan de werkgevers- en werknemersbelangen zullen vertegenwoordigd zijn. Dat Comité zal in opdracht hebben voordrachten te doen omtrent het verzekeringsplichtig maken der bedrijven en omtrent de aanduiding der ziekten; evenzoo omtrent de vaststelling van het bedrag der bijdragen.

Verder heeft de Regeering getracht zooveel mogelijk de inzake arbeidsongevallen bestaande wetgeving te volgen. Practisch, wanneer een werkman meent aangedaan te zijn door een in een beheerschte inrichting opgedane beroepsziekte, dient hij een verzoek om schadeloosstelling in bij het Voorzorgsfonds. Na onderzoek omtrent de ontvankelijkheid van het verzoek, en na te hebben vastgesteld of het al dan niet gegrond is, laat het Voorzorgsfonds zijn beslissing kennen aan den betrokkene. Wordt de schadeloosstelling geweigerd, zoo kan het geschil bij de rechterlijke macht worden aanhangig gemaakt.

* *

Thans is het nog niet mogelijk het te dekken risico met nauwkeurigheid te bepalen, vermits statistieken inzake beroepsziektenverzekering schaarsch, onvolledig en van land tot land weinig of niet vergelijkbaar zijn.

Sommige publicaties, nochtans, verschaffen eenige inlichtingen wat betreft Zwitserland, Frankrijk en Engeland; drie landen, waar daaromtrent een wet bestaat.

Uit die inlichtingen meenen wij te mogen afleiden dat de nieuwe lasten, die wegens de toepassing dezer wet op de nijverheid zouden drukken, niet heel aanzienlijk zullen zijn. Wij trachten te bewijzen :

ZWITSERLAND :

Dit land bezit sedert ettelijke jaren een wet houdende schadeloosstelling inzake beroepsziekten, maar geen statistiek geeft er een breedvoerige beschouwing over het getal dier ziekten.

Nochtans geeft een onlangs verschenen werk (1), gemaakt met het oog op de bekrachtiging der Conventie van Genève omtrent het loodwitgebruik, de volgende belangwekkende aanduidingen wat betreft het saturnisme of loodvergiftiging.

Van 1901 tot 1921 inbegrepen werden, volgens de sterftekaarten van het « Bureau fédéral des statistiques », door het « Office fédéral du travail », 249 door loodvergiftiging veroorzaakte sterfgevallen aangeteekend, wat op gemiddeld 12 gevallen per jaar neerkomt.

Wij bezitten geen uitvoerige inlichtingen omtrent 81 dier gevallen. De overige 168 betreffen schilders, en laten van een gemiddelde sterfte blijken van 8 personen per jaar. Er dient evenwel opgemerkt dat de gevallen met doodelijken afloop verminderen en dat voor de laatste vijf beschouwde jaren het gemiddelde per jaar tot 6.2 was gedaald. Er dient eveneens te worden aangestipt dat al die sterfgevallen niet voorkwamen bij de werklieden; inderdaad, 63 meester-schilders zijn daaronder begrepen.

(1) *Rapport provisoire sur la question céreuse par l'Office fédérale du Travail à Berne, Novembre 1925.*

Uit hetgeen vooraangaat blijkt dat de sterfte, wegens loodvergiftiging, in Zwitserland onder de schildersgezellen, voor het beschouwde tijdperk van een en twintig jaar, een gemiddelde verhouding bedraagt van 5 's jaars.

Over de jaren 1920 tot 1923 bestaan uitvoeriger inlichtingen omtrent sterfte en ziekelijkheid wegens loodvergiftiging, dank zij een statistiek verschaft door de Zwitserse Nationale Kas van verzekering tegen ongevallen, te Lucerne.

Uit die inlichtingen blijkt dat :

In 1920, 15 verzoeken om schadeloosstelling werden ingediend, waarvan er 2 werden afgewezen. Geen enkel sterfgeval.

In 1921, 15 verzoeken om schadeloosstelling werden ingewilligd. Een enkel sterfgeval was te wijten aan saturnisme; bovendien was er een geval van blijvende arbeidsongeschiktheid, geraamd op 50 t. h.

In 1922, 17 verzoeken werden ingediend waarvan er 3 werden afgewezen. Geen enkel sterfgeval wegens saturnisme, maar andermaal een geval van blijvende arbeidsongeschiktheid, eveneens geraamd op 50 t. h.

In 1923, 34 verzoeken werden ingediend, waarvan 6 afgewezen. De statistiek geeft 3 sterfgevallen aan wegens saturnisme, alsook 3 gevallen van blijvende arbeidsongeschiktheid, het eerste geraamd op 10 t. h., het tweede op 70 t. h. en het derde zonder bijzondere aanduiding.

FRANKRIJK :

De wet dd. 25 October 1919 op de beroepsziekten, van kracht geworden den 27 Januari 1921, beoogt enkel schadeloosstelling voor vergiftigingen veroorzaakt door lood en kwikzilver.

Wij bezitten aanduidingen omtrent de werking dier wet, tijdens de jaren 1921, 1922 en 1923.

Wat betreft de loodvergiftiging, liggen die aanduidingen in de volgende tabel vervat :

	Jaar 1921	Jaar 1922	Jaar 1923
Zonder aanduiding van duur of zonder arbeids- onderbreking.	63 gevallen	344 gevallen	519 gevallen
Minder dan zestien dagen arbeidsongeschikt- heid	60 —	369 —	396 —
Van zestien tot dertig dagen	18 —	75 —	90 —
Meer dan dertig dagen	2 —	4 —	9 —
Blijvende arbeidsongeschiktheid.	—	1 geval	2 —
Gevallen met doodelijken afloop.	1 geval	4 gevallen	9 —
	144 gevallen	797 gevallen	1025 gevallen

Men stelt een vermeerdering vast naar-
mate de wet beter is gekend; het is dan
ook verkieslijk zich te houden aan de
gegevens verstrekt voor het jaar 1923.

Men bemerkt vooreerst, het buiten-
gewoon groot getal gevallen, waarvan
de duur niet werd aangeduid of waarvan
de duur minder dan zestien dagen (915)
bedraagt; dit is meer dan 89 t. h. van
het gezamenlijk getal der opgegeven
gevallen.

Het getal overlijdens beloopt 9 voor
dit jaar; heel gering getal, gelet op den
omvang der totale bevolking van Frank-
rijk.

Treedt men in bijzonderheden, dan
moet worden vastgesteld dat de gevaar-
lijkste vakken zijn : de emailfabrieken
(278), de fabrieken van accumulatoren
(249), de loodwit- en meniefabrieken
(150), en eindelijk het geheele schilders-
bedrijf (76). (Zie bijgaande tabel, bij-
lage I.)

De kwikvergiftiging is veel minder
schadelijk en minder uitgebreid dan de
loodvergiftiging.

	Jaar 1921	Jaar 1922	Jaar 1923
Zonder aanduiding van duur.	1	2	4
Met arbeidsongeschiktheid van vijftien tot dertig dagen.	3	6	—
Met arbeidsongeschiktheid van meer dan der- tig dagen.	—	—	1

.ENGELAND :

Sedert 1906 zijn in Engeland de beroepsziekten gelijkgesteld met de arbeidsongevallen wat betreft de schadeloosstelling.

Engeland heeft het zoogenaamd « dubbel-lijst-stelsel » aangenomen, 't is te zeggen de lijst, die tegelijkertijd de ziekten bevat welke recht verleen op schadeloosstelling, en de bedrijven of de vakken door deze speciale wetgeving beheerscht.

Het bedrag van de tegemoetkoming is er hetzelfde als dat voorzien inzake arbeidsongevallen.

Als bijlage tot deze memorie zal men een vergelijkende statistische opgave vinden (bijlage 2) betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, tijdens de jaren 1919, 1920, 1921, 1922, 1923 en 1924, in de fabrieken en werkplaatsen (factories).

Uit de gegevens in die opgave vervat, kan het volgende worden afgeleid :

In den loop dier jaren, bedroeg het jaarlijksch gemiddeld getal der arbeidsongevallen met doodelijken afloop 905, terwijl het jaarlijksch gemiddeld getal der beroepsziekten, welke den dood veroorzaakten, 21 bedroeg, 't zij een verhouding van 2.21 t. h. Hetzelfde gemiddeld getal voor de arbeidsongevallen, zonder doodelijken afloop, bedroeg 170,107, terwijl het voor de beroepsziekten 892 bedroeg, zijnde een verhouding van 0.52 t. h.

Anderzijds, wetende dat het gemiddeld getal der arbeiders, werkzaam in deze verschillende inrichtingen, in den loop der bedoelde jaren, in Engeland, 5,467,902 beloopt, en dat in de gelijksoortige Belgische inrichtingen, volgens de telling van 1910, een totaal van 614,802 arbeiders werkzaam zijn, zoo kan het aantal ziektegevallen, die zich in België in de beschouwde categorieën van ondernemingen jaarlijks zouden voordoen, op ongeveer 83 worden geraamd. Voor twee dier gevallen zou

een doodelijken afloop te voorzien zijn.

De voornaamste ziekten, welke bij onze vergelijking in aanmerking moeten worden genomen, zijn : de loodvergiftiging, de kwikvergiftiging en het miltvuur (zie bijlage 3).

Loodvergiftiging. — Het lijkt dat de loodvergiftiging in Engeland vooruitgang maakt. Bedragen de jaarcijfers der gevallen van loodvergiftiging voor de jaren 1919 tot 1921 onderscheidenlijk 231, 265 en 230, zoo beloopten ze daarentegen 273 voor 1922, 361 voor 1923, 449 voor 1924. De stijging komt inzonderheid voor in de zoogenaamde « Allerehande bedrijven », waaronder, naar het schijnt, ook het schildersbedrijf.

Het is betreurenswaardig, dat de Engelsche statistische gegevens, waarover wij beschikken, geen nauwkeurige beoordeeling toelaten wat betreft de verschillende beroepsgevaaren in elk van de bedrijven, dat aan loodvergiftiging blootstelt.

Kwikvergiftiging. — Gelijk in Frankrijk zijn gevallen van kwikvergiftiging vrij zeldzaam : slechts van 4 tot 5 per jaar.

Miltvuur. — Het gemiddeld getal der aan miltvuur lijdende personen bedraagt 25 per jaar, wat overeenstemt met 3 gevallen per jaar voor de Belgische arbeidersbevolking.

Jaarlijks wordt in Engeland gemiddeld 4,245 pond sterling uitgegeven aan schadeloosstelling voor ziekten, welke den dood ten gevolge hebben, wat voor België ongeveer 404 pond sterling zou bedragen, 't zij aan den middelkoers van 175 frank in het pond sterling, een uitgaaf van 70,700 frank.

De gemiddelde jaarlijksche uitgaaf in Engeland, voor de ziektegevallen, die den dood niet tengevolge hebben, bedraagt 26,882 pond sterling, 't zij voor België een uitgaaf van 2,423.6 pond sterling of minder dan 425,000 frank.

Volgens de opgaven der Belgische

telling in 1910, beloopt het getal der werklieden, waarop de wetsbepalingen van toepassing zouden zijn, ongeveer 76,000, verdeeld over 16,000 inrichtingen. Zoo men het gemiddeld loon dier arbeiders schat op 25 frank per dag en zoo men het jaarlijksch getal der werkdagen schat op 275, dan zal het totaal loonen 522,500,000 frank bedragen. Daaruit blijkt dat een op gelijke wijze omgeslagen premie van 0.10 t. h. van het loon in ruime mate zou volstaan om de vooruitgestelde uitgaaf te dekken.

Welnu, deze is te hoog geschat, want in Engeland, in strijd met wat in het Belgisch ontwerp is voorgesteld, wordt schadeloosstelling verleend in al de gevallen van arbeidsongeschiktheid, al duurden zij maar eenige dagen, ja zelfs, in de gevallen van tijdelijke gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.

Overigens, daar de loonen in de

Engelsche nijverheid aanzienlijk hooger zijn dan in de Belgische nijverheid, dienen de vorige ramingen merkkelijk verminderd, te meer daar in België slechts schadeloosstelling zal verleend worden in een zeer gering getal gevallen van beroepsziekten, terwijl in Engeland de desbetreffende lijst meer dan dertig verschillende ziekten bevat.

* * *

Bij den aanvang, en ten einde het op touw zetten van deze maatschappelijke verzekering niet ingewikkeld te maken, kan men er zich toe beperken enkel de ziekten in aanmerking te nemen, welke door de Internationale Overeenkomst van Geneve in 1925 werden toegelaten en waarvan de voornaamste in bijlage 4 zijn vermeld; het zijn : loodvergiftiging, kwikvergiftiging en miltvuur.

FRANKRIJK.

BNLAGE I.

Getal gevallen van loodvergiftiging per vak.

NIJVERHEIDSTAKKEN.	Jaar 1921	Jaar 1922	Jaar 1923
Metaalsmelterij.	12	35	58
Loodsmelterij en -pletterij	—	—	54
Drukkerijen	10	22	26
Zinkbewerking.	—	—	2
Looddekkers en loodwerkers.	4	15	13
Comptoirfabrieken	—	—	1
Schrootfabrieken	1	—	—
Bronssnijder	—	—	1
Tinnen pottenmakerij.	1	3	1
Metalen slaghoedjesfabriek	—	—	1
Fabriek van begrafenissen (loodlegeering)	1	—	—
Breigoedfabricage	—	1	—
Accumulatorenfabricage	18	180	249
Scheikundige produkten en kleurstoffen	4	23	23
Verwerijen	—	2	—
Loodwit- en meniefabrieken	5	94	150
Siphonfabricage	—	—	5
Rubbernijverheid	1	2	1
Soldeering en vertinning	—	—	1
Glas- en kristalfabricage	6	19	8
Vervaardiging van patronen.	—	—	2
Chromo-ceramiekbédrijven	1	2	2
Chroomdrukkerij	—	5	1
Huis-	9	—	—
Metaal- \ schilderwerk	1	64	76
Scheeps- /	3	—	—
Machinebouw	—	2	5
Emailfabrieken	53	286	278
Electrische toestellen	—	—	1
Pannembakkerijen.	1	3	1
Autogeenlasscherij.	—	—	2
Faïencefabriek.	2	6	11
Snijden van scheepsplaten met brander.	—	—	24
Bouwen en herstellen van rollend materieel	2	—	1
Bepoederen van stoffen	—	—	1
Fabriek van landbouwmachines.	1	—	1
Kielen van schepen (nijv. onv. aanged.)	8	14	8
Temperen in lood	—	8	10
Fabriek van buizen en loodpletterijen	—	1	—
Matpolijsten van metalen	—	1	—
Vernietiging van gasmeters	—	2	—
Telefoonmaterieel	—	1	—
Onderneming van leidingen (electrische kabels)	—	1	—
Atelier P. T. T.	—	2	—
Herstelling van baden	—	2	—
Handel in oud-ijzer	—	2	—
Verwarmings- en schoorsteenwerken	—	2	1
Ketelmakerij	—	2	—
Sloopen van vaartuigen	—	—	5
Scheepsbouw	—	—	1
	144	802	1,025

**BIJLAGE II. Statistiek omtrent de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, in de Fabrieken
— en Werkplaatsen (Factories) in Engeland.**

JAAR.	Getalsterkte van het personeel.	ARBEIDSONGEVALLEN.			BEROEPSZIEKTEN.		
		Doodelijken aflowp.		Geen doodelijke aflowp.	Doodelijken aflowp.		Geen doodelijken aflowp.
		Getal.	Betaalde tegenmoetkomingen.	Getal.	Betaalde tegenmoetkomingen.	Getal.	Betaalde tegenmoetkomingen.
			pond.		pond.		pond.
1919	6,127,706	1,465	231,541	103,358	1,990,541	21	368
1920	5,996,246	1,276	261,802	194,262	2,482,445	24	984
1921	5,218,311	844	178,560	135,584	2,262,155	12	539
1922	5,119,388	708	149,478	138,478	2,061,217	23	666
1923	5,103,240	647	146,582	169,192	2,201,516	20	1,024
1924	5,242,521	793	210,769	199,768	2,001,209	22	1,274
TOTAAL :	32,807,412	5,433	1,178,702	1,020,642	12,969,053	122	5,355
Gemiddeld voor de zes jaren.	5,467,902	905	196,450	170,107	2,161,509	21	892

ENGELAND.

Lood- en kwikvergiftinging en Milivuur.

Bijlage III.

Vaksgewijze opgaaft der gevallen in de fabrieken en werkplaatsen (Factories).

NIJVERHEIDSTAKKEN.	LOODVERGIFTING.						KWIKVERGIFTING.						MILTVUUR.					
	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1919	1920	1921	1922	1923	1924
Textielbedrijf (katoen) . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Textielbedrijf (wol) . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	12	6	12	4	14
Andere textielbedrijven. .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	1	1	—	—
Houtbedrijf	—	—	2	2	4	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Metaalbedrijf (uitdelling) .	18	47	22	21	21	28	3	—	—	4	—	1	—	—	—	—	—	—
Constructie en scheepsbouw.	14	21	14	12	28	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Andere metaalbedrijven. .	50	52	44	53	119	118	2	2	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—
Papier- en drukkerijbedrijf .	7	5	6	7	9	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Faïencefabricage. . . .	51	61	69	95	108	108	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Allerhande bedrijven . .	75	64	58	67	70	144	2	—	3	—	1	4	10	7	—	11	16	8
TOTAAL . .	216	250	215	257	359	434	7	2	3	4	1	5	30	20	8	24	20	22

BIJLAGE IV.

Uittreksel uit het ontwerp van overeenkomst betreffende de schadeloosstelling inzake beroepsziekten.*(Internationale Arbeidsconferentie.)*

ART. 2.

Elk lid vande Internationale Arbeids-

regeling, waarbij deze overeenkomst wordt bekrachtigd, verbindt zich er toe als beroepsziekten aan te zien, de ziekten en bloedvergiftigingen veroorzaakt door de in benedenstaande tabel aangegeven stoffen, wanneer die ziekten of bloedvergiftigingen overkomen aan arbeiders, toebehoorende aan de nijverheidstakken of beroepen, welke in bedoelde tabel daartegenover staan aangeteekend, en wanneer ze het gevolg zijn van den arbeid verricht in een door de nationale wetgeving beheerschte onderneming.

TABEL.

Lijst der ziekten of van de vergiftige stoffen.

Vergiftiging door lood, loodlegeeringen of loodverbindingen, met de rechtstreeksche gevolgen van die vergiftiging.

Vergiftiging door kwik, kwikamalgamas en kwiksamenstellingen, met de rechtstreeksche gevolgen van die vergiftiging.

Lijst der nijverheidstakken of beroepen die ermee in verband staan.

Bewerking van looderts, met inbegrip der loodasch van zinkfabrieken.

Samensmelting van oud-zink met lood in blokken.

Vervaardiging van voorwerpen uit gesmolten lood of uit loodlegeeringen.

Polygraphische bedrijven.

Bereiding van loodverbindingen.

Vervaardiging en herstelling van accumulatoren.

Bereiding en benutting van lood-email.

Polijsten met behulp van loodvijsel of loodasch.

Schilderwerken, waarbij loodhoudende bestrijkmiddelen, mastik of verf worden bereid of behandeld.

Behandeling van kwikerts.

Bereiding van kwiksamenstellingen.

Vervaardiging van meet- of laboratoria-toestellen.

Bereiding van grondstoffen voor de hoedenmakerij.

Miltvuurbesmetting.

Vergulden door verhitting.

Gebruik van kwikpompen voor het vervaardigen van gloeilampen.

Vervaardigen van slaghoedjes, met benutting van knalzuur-kwikzout.

Werklieden in aanraking met aan miltvuur lijdend vee.

Behandeling van dierenafval.

Laden, lossen of vervoeren van koopwaren.

Uiteenzetting van de artikelen.

Alhoewel, feitelijk, deze wet slechts toepasselijk dient te zijn op een zeer beperkt getal nijverheidstakken en vakken, is het, in beginsel, volstrekt noodig dat de Regeering er, in voorkomend geval, de toepassing kunne van uitbreiden tot al de ondernemingen die door de wet op de vergoeding der schade voortspuitende uit arbeidsongevallen zijn beheerscht.

Het gebeurt, inderdaad, dat nieuwe nijverheidstakken onverwachte gevaren opleveren. Wat de vroeger bestaande nijverheidstakken betreft, brengt de omwerking van hun voortbrengingsprocédés niet altijd verbetering teweeg op gebied van arbeidsvoorwaarden.

Die overweging billijkt den tekst van de eerste alinea van artikel 1.

Wat de tweede alinea van datzelfde artikel aangaat, daarin wordt enkel een wijziging herhaald die bij de wet, dd. 27 Augustus 1919, wordt toegevoegd aan de oorspronkelijke wet op de arbeidsongevallen.

Bij de vierde alinea wordt een nieuwigheid ingevoerd erin bestaande, in zekere

omstandigheden, aan vreemde werklieden een tegemoetkoming te verleenen gelijkstaande met die bepaald voor de Belgische werklieden.

Mits het recht op tegemoetkoming afhankelijk te maken van voldoende verblijfsvoorwaarden of van het bestaan van internationale overeenkomsten, waarbij aan de in het buitenland verblijvende Belgen dezelfde voordeelen worden verschaft als die, welke den buitenlanders bij ons worden verschaft, ontgaat men de kritiek waartoe een dergelijke bepaling zou kunnen aanleiding geven.

Indien, bij artikel 2 der wet, de ziekten die op schadeloosstelling recht zullen geven, en de nijverheidstakken en vakken, die er door moeten worden beheerscht, niet worden bepaald, dan is zulks om reden der groote lenigheid die er ten deze noodig is, om alzoo gemakkelijk de wijzigingen en verbeteringen te kunnen aanbrengen, die later onvermijdelijk zullen zijn wegens den vooruitgang op nijverheidsgebied.

Artikel 4 voorziet de geldelijke tege-

moetkoming van het Rijk ten voordeele van het Voorzorgsfonds. Wij bezitten geen statistiek omtrent de beroepsziekten en bijgevolg is het onmogelijk, van den beginne af, het bedrag vast te stellen van de bijdragen die, van de door de wet beheerschte nijveraars dienen geëischt. Alleen wegens de werking van de wet zal men, na een zekeren tijd, het bedrag daarvan kunnen bepalen.

Uit een schatting, gesteund op zekere gegevens uit Engelsche statistieken, blijkt dat een toelage van 300,000 frank voldoende zal zijn om de werking van het Voorzorgsfonds gedurende het eerste dienstjaar te verzekeren. Na afloop van dit jaar worden de bijdragen van de onder de toepassing der wet vallende nijveraars verplichtend.

Het bedrag der bijdragen is noodzakelijkerwijze verschillend volgens den aard der nijverheid of van het bedoeld vak.

In den loop der laterkomende jaren is dit bedrag overigens vatbaar voor periodieke herziening; want, wegens de verplichting die op zekere nijveraars zal wegen nogal hooge bijdragen te moeten betalen, zullen deze hoogst waarschijnlijk naar doeltreffender saneeringsmethoden zoeken.

Wat betreft de speciale tegemoetkoming van het Rijk, in geval van tekort, zal deze hoogst waarschijnlijk niet dienen gevraagd. Zij moet nochtans worden voorzien, ten einde gewaapend te zijn tegen elke verrassing, inzonderheid wanneer, wegens invoering van een nieuwe werkmethode, onverwachts een vrij groot getal ziektegevallen mocht voorkomen, eer de te eischen bijdragen aan dien nieuwen toestand kunnen worden aangepast.

De tegemoetkoming voor eerste inrichting, evenals eventuele subsidies, dienen terugvorderbaar te zijn.

Inderdaad, het Rijk verleent geen geldelijke tegemoetkoming wegens schadeloosstelling voor arbeidsongevallen; men beseft dan ook niet waarom het an-

ders handelen zou wanneer het beroepsziekten geldt.

Het terugbetalen van door het Rijk verleende voorschotten geschiedt bij annuïteiten, waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij het Koninklijk besluit tot inrichting van het Voorzorgsfonds.

De taak van het Technisch Comité, waarvan sprake in de artikelen 5 en 6 is zeer gewichtig.

Bedoeld Comité heeft in opdracht vast te stellen welke nijverheidstakken en vakken onder de toepassing der wet dienen te vallen, alsook welke beroepsziekten tot schadeloosstelling aanleiding kunnen geven.

Ook dit Comité dient, voor elken door de wet beheerschten nijverheidstak, het bedrag te bepalen van de bijdrage die mag worden geëischt.

Buiten de artsen bevat, het Technisch Comité ook nog vertegenwoordigers der bedrijfshoofden en der werklieden. Als adviseurs worden bij dit Comité ook nog rechtsgeleerden en actuarissen gevoegd.

In strijd met wat inzake ongevallen is gedaan, wordt bij dit ontwerp inzake beroepsziekten een nogal lange karentietijd bepaald, terwijl anderzijds, in geval van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, vereischt wordt, dat de ongeschiktheid, althans in het begin, volledig zij (art. 7). Die oplossingen zijn gebillijkt wegens de noodzakelijkheid aanspraken te verwijderen, gesteund op moeilijk te bepalen ziekten of op ziekten van zeer korten duur, waarbij het bepalen der oorzaken vaak zeer moeilijk is en waarvan, overigens, de kosten meestal worden bestreden door mutualiteitsverenigingen. Dit ontwerp heeft ten doel schadeloosstelling te verleen aan personen die waarlijk erge ziekteverschijnselen vertoonen, terwijl het bestrijden der nadeelige gevolgen van minder zware ziekten aan andere voorzorgswerken wordt overgelaten.

Er dient wel in overweging genomen dat, als een ziekte lange maanden voortduurt, de kosten van allen aard er door veroorzaakt, immer stijgen. Deze over-

weging billijkt een vermeerdering der tegemoetkoming van de zevende maand af.

Het is ook goed den zieke er toe aan te zetten om zoo spoedig mogelijk zijn bedrijfsbezigheid te hervatten, al ware het maar gedeeltelijk; even daarom stelt men voor in geval van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, een tegemoetkoming te verleenen, voldoende om den getroffene met deze tegemoetkoming en hetgeen hij nog kan verdienen, de twee derden van zijn gemiddeld normaal loon te verzekeren.

Men merke nochtans op, dat, indien voor de tijdelijke gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid wordt geëischt, dat de arbeider werkelijk zijn arbeid hebbe hervat om hem de aanvullende tegemoetkoming te verleenen, welke hem toelaat de twee derden van zijn loon te bereiken, er in het geval van voortdurende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid (art. 8) wordt gesteund op de eenvoudige beoordeeling van den graad van invaliditeit.

Bij het vaststellen van de tegemoetkomingen verleend in geval van overlijden (art. 8) werd er rekening gehouden met de ervaring opgedaan inzake arbeidsongevallen en men heeft de door het Vast Comité voor arbeidsongevallen gedane voorstellen overgenomen.

Artikel 11 heeft betrekking op de betaling der vergoedingen. De eerste betaling zal eenigszins kunnen worden uitgesteld, in dier voege dat het Voorzorgsfonds in staat zij, in sommige gevallen, toteen omstandig onderzoek over te gaan.

Buiten dat, zijn de bepalingen van artikel 10, waarbij het grondloon wordt vastgesteld, evenals artikelen 12 en 13, slechts een aanpassing van de gelijksoortige bepalingen der wet op de schadeloosstelling inzake arbeidsongevallen.

Artikel 15 sluit de verzoeken om schadeloosstelling wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid uit, wanneer ze niet tijdens de arbeidsongeschiktheid worden gedaan. De reden hiervan is dat, ten

einde zich een gedachte te kunnen vormen omtrent den aard van een pathologische stoornis, het noodig is dat de arts den patient tijdens de ontwikkeling der ziekte kan zien. Anderzijds, komt het betrekkelijk veel voor dat het begin van een beroepsziekte niet klopt met het tijdstip, waarop de patient aan het gevaar was blootgesteld. Alsdan is het logisch en noodig, toe te laten dat het verzoek om schadeloosstelling moge worden ingediend gedurende een vrij langen tijd, nadat de getroffene den ongezonden arbeid heeft verlaten. Het lijkt behoorlijk dezen tijd te beperken tot één jaar, voor het eerste verzoek in geval van voorbijgaande ziekte, tot drie jaar wanneer wederinstorting der ziekte voorkomt en tot vijf jaar, in heel ernstige gevallen, welke een blijvende arbeidsongeschiktheid of den dood ten gevolge hebben.

Wat den herzieningstermijn betreft, is het volstrekt noodzakelijk, dat hij aanmerkelijk langer weze voor zieken dan voor ongevallen; een tijdperk van tien jaar, is, vooral bij vergiftigingen, geheel gerechtvaardigd.

Artikel 21 laat de hoofden van ondernemingen toe zich te onttrekken aan de betaling der bijdragen, wanneer zij aan den bevoegden minister het bewijs leveren, dat hun werklieden in hun bedrijf aan geen vergiftigingsgevaar meer zijn blootgesteld. Die bepaling zal in hooge mate bijdragen om de hinderlijke werkwijzen te doen vervangen door methodes die, voor de arbeiders geen gevaar opleveren. In dezen tekst dient verstaan door de woorden « volgend jaar », het jaar volgende op dat, waarin het bewijs werd geleverd.

*De Minister van Nijverheid,
Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg,*

J. WAUTERS.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1926-1927

Projet de Loi relatif à la réparation des dommages causés par les « maladies professionnelles ».

« Sur la proposition de Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale,

» NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

» Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale présentera en Notre Nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit : »

CHAPITRE Ier.

But et conditions d'application de la loi.

ARTICLE PREMIER.

La présente loi a pour but de régler la réparation des dommages résultant de maladies d'origine professionnelle survenues aux travailleurs des entreprises privées ou publiques.

Les chefs d'entreprise ne peuvent, en vue d'écarter l'application de la loi, se prévaloir de la nullité du contrat de travail, lorsque cette nullité provient de la violation, dans leur chef, des lois et règlements relatifs à la police et à la réglementation du travail.

Sont assimilés aux ouvriers, les apprentis, même non salariés, ainsi que les employés qui, à raison de leur participation directe ou indirecte au travail, sont soumis aux mêmes risques que les ouvriers et dont le traitement annuel

BELGISCHE SENAAT

ZITTIJD 1926-1927

Wetsontwerp betreffende Schadeloosstelling inzake « beroepsziekten ».

« Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg,

» WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

» Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg zal in Onzen naam bij de Wetgevende Kamers indienen het wetsontwerp, waarvan de inhoud volgt : »

HOOFDSTUK I.

Doel en toepassingsvoorwaarden.

ARTIKEL ÉÉN.

Deze wet heeft ten doel een regeling in te voeren inzake schadeloosstelling van door beroepsziekten aangedane arbeiders van private of openbare ondernemingen.

Om aan de toepassing der wet te ontsnappen, mogen de bedrijfshoofden de ongeldigheid van het arbeidskontraat niet invoeren, wanneer die ongeldigheid voortvloeit uit eigen overtreding der wetten en reglementen op de arbeidspolitie en op de arbeidsregeling.

Worden met werklieden gelijkgesteld, de leerjongens, zelfs onbezoldigd, alsook de bedienden, die wegens hun rechtstreeksche of onrechtstreeksche deelneming aan het werk, dezelfde risico's oplopen als de werklieden, en wier

fixé par l'engagement ne dépasse pas 18,000 francs.

La loi sera applicable aux ouvriers étrangers si les pays dont ils ressortissent accordent aux ouvriers belges des avantages équivalents. En cas de non-réciprocité, la loi sera néanmoins applicable aux ouvriers étrangers, s'ils résident en Belgique depuis plus de trois ans, ou si les dispositions qu'ils ont prises laissent supposer qu'ils ont fixé leur établissement définitif en Belgique. L'appréciation de ce fait appartiendra au Fonds de prévoyance avec recours devant la juridiction compétente comme en matière de fixation d'indemnité résultant de l'application de la présente loi.

ART. 2.

Un arrêté royal dresse la liste des maladies professionnelles avec mention, pour chacune d'elles, des industries ou professions où elles donnent lieu à réparation.

Pour que la loi soit applicable, il faut en outre :

1° Que la maladie ait entraîné soit le décès de la victime, soit une incapacité de travail permanente, partielle ou totale, soit une incapacité de travail temporaire, à condition qu'elle soit totale et qu'elle se soit prolongée pendant quinze jours au moins;

2° Que la demande ait été introduite dans les délais prévus à l'article 15.

Aucune indemnité n'est due, lorsque la maladie a été intentionnellement provoquée, soit par la victime, soit par les ayants droit suivant que ce sont l'un ou les autres qui en sont bénéficiaires.

jaarlijksche, bij de overeenkomst bepaalde bezoldiging, 18,000 frank niet te boven gaat.

De wet is van toepassing op de uitheemsche werklieden, wanneer, in hun land, gelijkwaardige voordeelen aan de belgische werklieden worden verleend. Bij niet-wederkeerigheid zal de wet toch van toepassing zijn op de uitheemsche werklieden, wanneer ze sinds meer dan drie jaar in België verblijven, of wanneer de door hen genomen schikkingen laten onderstellen dat ze voor goed hun verblijf in België gevestigd hebben. Daarentrent zal worden beslist door het Voorzorgsfonds, met mogelijk hooger beroep bij de bevoegde rechtsmacht, lijk inzake bepaling van het bedrag der tegemoetkomingen ingevolge toepassing dezer wet.

ART. 2.

Bij koninklijk besluit wordt de lijst vastgesteld van de beroepsziekten, met opgaaf, voor elke dezer, van de bedrijven of vakken, waarin ze tot schadeloosstelling aanleiding geven.

Opdat de wet van toepassing weze, dient bovendien :

1° De ziekte ten gevolge te hebben, 't zij den dood van den getroffene, 't zij een blijvende, gedeeltelijke of volledige arbeidsongeschiktheid, 't zij een tijdelijke arbeidsongeschiktheid, onder voorwaarde dat ze volledig is en minstens vijftien dagen duurt;

2° Het verzoek ingediend binnen den bij artikel 15 gestelden termijn.

Geen schadeloosstelling kan worden geëischt wanneer de ziekte opzettelijk werd veroorzaakt, 't zij door den getroffene, 't zij door dezes rechtverkrijgenden, al naar gelang het den eerst- of de laatstgenoemden zijn die er voordeel kunnen uit trekken.

CHAPITRE II.

Organes.

ART. 3.

Il est institué près le Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale un fonds de prévoyance en faveur des victimes des maladies professionnelles.

Ce fonds jouit de la personnification civile et est géré par un conseil d'administration de cinq membres, désignés par le Roi.

Parmi ces membres, l'un d'eux au moins sera choisi parmi les groupements les plus représentatifs des employeurs des industries intéressées et un au moins parmi les groupements les plus représentatifs des travailleurs de ces industries.

Pour le surplus, l'organisation et le fonctionnement en seront déterminés par arrêté royal.

ART. 4.

Le fonds de prévoyance est alimenté :

1° Par une allocation gouvernementale de premier établissement;

2° Par les cotisations exigées des chefs d'entreprise assujettis;

3° Par une intervention spéciale d'État en cas de déficit.

L'allocation de premier établissement s'élèvera à 300,000 francs. Cette allocation, ainsi que les sommes avancées par l'État en cas de déficit seront récupérables, à charge du fonds de prévoyance. Les modalités de cette récupération seront déterminées par arrêté royal.

ART. 5.

Il est institué un comité technique qui sera composé de trois groupes, comprenant respectivement des médecins, des employeurs et des travailleurs.

Le groupe des médecins comprendra

HOOFDSTUK II.

Organismen.

ART. 3.

Bij het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg wordt een Voorzorgsfonds tot stand gebracht ten behoeve van door beroepsziekten getroffen.

Aan dat Fonds wordt rechtspersoonlijkheid verleend; het wordt bestuurd door een bestuursraad samengesteld uit vijf door den Koning te benoemen leden.

Daaronder dient minstens één de voornaamste werkgeversgroepen, en minstens één de voornaamste werknemersgroepen der betrokken bedrijven te vertegenwoordigen.

Verder worden organisatie en werking ervan bij koninklijk besluit geregeld.

ARTIKEL 4.

Het Voorzorgsfonds wordt gestijfd :

1° Door een regeeringstegemoetkoming voor eerste inrichting;

2° Door de verplichte bijdragen van de door de wet beheerschte bedrijfs-
hoofden;

3° Door een speciale Staatstoelage in geval van tekort.

De tegemoetkoming voor eerste inrichting bedraagt 300,000 frank. Die tegemoetkoming, evenals de, in geval van tekort, door den Staat voorgesloten sommen zijn terugvorderbaar bij het Voorzorgsfonds. De wijze van terugvordering wordt bij koninklijk besluit bepaald.

ART. 5.

Er wordt een technisch Comité tot stand gebracht, bestaande uit drie groepen, onderscheidenlijk samengesteld uit artsen, werkgevers en werknemers.

De artsengroep bestaat uit drie door

trois membres, désignés par le Roi, en tenant compte de leur compétence en matière de maladie professionnelle.

Les groupes des employeurs ou des ouvriers comprendront le premier trois employeurs, le second trois ouvriers. choisis par le Roi, parmi les groupements les plus représentatifs des employeurs et des ouvriers des industries intéressées.

Il pourra être adjoint à ce comité des membres désignés par le Gouvernement en raison de leur compétence en la matière et qui n'auront que voix consultative.

Un arrêté royal en déterminera, pour le surplus, le fonctionnement.

Les frais de fonctionnement du comité technique sont à charge du Fonds de prévoyance.

ART. 6.

Le Comité technique est chargé :

1° De faire au Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale des propositions concernant la nomenclature des maladies donnant lieu à compensation, ainsi qu'au sujet de la détermination des cotisations à payer par les chefs d'entreprise.

Les maladies professionnelles faisant l'objet d'une convention internationale ratifiée par la Belgique sont inscrites au nombre des maladies assujetties à la loi, au plus tard le 1er janvier qui suit la date de la ratification. Pour les autres maladies, le Comité technique ne pourra émettre un avis favorable qu'à la condition que cinq membres au moins, qui devront être répartis dans les trois groupes, ou comprendre les trois médecins, aient émis un avis favorable.

2° De donner son avis sur les demandes d'indemnités que le Fonds de prévoyance juge utile de lui soumettre, ainsi que sur toutes questions relatives aux maladies professionnelles qui lui seraient posées

den Koning benoemde leden, daarbij rekening houdende met hun bevoegdheid inzake beroepsziekten.

De werkgevers- en de werknemersgroepen bestaan, de eerste uit drie werkgevers, de tweede uit drie werknemers, door den Koning benoemd, uit de groepen die het best de werkgevers en de werklieden der betrokken bedrijven vertegenwoordigen.

Aan dat Comité kunnen, door de Regeering, leden worden toegevoegd op grond van hun speciale bevoegdheid ten deze, doch zij zullen enkel een adviseerende stem hebben.

Bij koninklijk besluit, overigens, wordt de werking ervan bepaald.

De kosten, door de werking van dat Comité veroorzaakt, komen ten bezware van het Voorzorgsfonds.

ART. 6.

Het Technisch Comité heeft in opdracht :

1° Aan den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg voordrachten te doen omtrent de aanduiding der ziekten, die tot schadeloosstelling aanleiding geven, evenals omtrent de vaststelling der door de bedrijfs- hoofden te betalen bijdragen.

De beroepsziekten opgenomen in een door België bekrachtigde internationale overeenkomst worden aangeteekend onder de door de wet beheerschte ziekten, uiterlijk den 1ⁿ Januari na den datum, waarop de bekrachtiging werd gedaan. Voor de overige ziekten mag het Technisch Comité alleen dan een gunstig advies uitbrengen, wanneer ten minste vijf leden, genomen uit de drie verschillende groepen, of waaronder de drie artsen, een gunstig advies hebben uitgebracht.

2° Zijn advies te geven omtrent de verzoeken om schadeloosstelling, welke het Voorzorgsfonds goed acht hem te onderwerpen, alsmede omtrent alle aanlegenheden in verband met beroeps-

par le Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale, ou par le Conseil d'administration du Fonds.

CHAPITRE III.

De la réparation du dommage.

SECTION I.

Du calcul de l'indemnité et de son paiement.

ART. 7.

En cas d'incapacité temporaire et totale de travail de quinze jours au moins, le patient a droit, à partir du jour où l'incapacité du travail a commencé, à une indemnité journalière égale à 50 p. c. de son salaire quotidien moyen.

Si, à l'expiration des six premiers mois qui suivent le début de l'incapacité de travail, l'incapacité temporaire est totale, l'indemnité journalière devient, à partir du septième mois, égale aux deux tiers du salaire quotidien moyen.

Si l'incapacité temporaire totale de plus de quinze jours devient ensuite partielle, l'indemnité comblera la différence entre le salaire que gagne le patient et les deux tiers de son salaire quotidien moyen avant la maladie.

ART. 8.

Si l'incapacité est ou devient permanente, une allocation annuelle remplace l'indemnité temporaire à compter du jour où l'incapacité présente le caractère de la permanence. Ce point de départ est constaté soit par l'accord des parties, soit par un jugement définitif.

ziekten, die hem mochten worden onderworpen door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, of door den Bestuursraad van het Fonds.

HOOFDSTUK I.

Schadeloosstelling.

AFDEELING I.

Berekening der tegemoetkoming en uitkeering ervan.

ART. 7.

In geval van, minstens vijftien dagen durende, tijdelijke en volledige arbeidsongeschiktheid, heeft de zieke, van den dag af, waarop de arbeidsongeschiktheid aanvangt, recht op een dagelijksche tegemoetkoming gelijk aan 50 t. h. van zijn gemiddeld dagloon.

Is de tijdelijke arbeidsongeschiktheid, na het verstrijken der eerste zes maand na den dag waarop de arbeidsongeschiktheid een aanvang nam, volledig, dan staat de dagelijksche tegemoetkoming, vanden eersten dag der zevende maand af, gelijk met twee derden van het gemiddeld dagloon.

Wordt de langer dan vijftien dagen durende tijdelijk volledige arbeidsongeschiktheid vervolgens een gedeeltelijke ongeschiktheid, dan dient de tegemoetkoming gelijk te staan met het verschil tusschen het loon dat de getroffene verdient en de twee derden van zijn gemiddeld dagloon vóór zijn ziekte.

ART. 8.

Is of wordt de arbeidsongeschiktheid blijvend, dan treedt een jaarlijksche tegemoetkoming in de plaats van de tijdelijke tegemoetkoming, van den dag af, waarop de ongeschiktheid een blijvend karakter krijgt. Dat aanvangspunt wordt bepaald, 't zij door een onderlinge over-

En cas d'incapacité permanente totale, l'allocation sera égale aux deux tiers du salaire quotidien moyen.

En cas d'incapacité permanente partielle, l'allocation comblera la différence entre le salaire que peut gagner la victime et les deux tiers de son salaire quotidien moyen avant la maladie.

En ce qui concerne les malades atteints d'incapacité permanente et dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne, le juge peut porter l'allocation annuelle à un taux supérieur à deux tiers, mais qui n'excédera pas 100 p. c.

Lorsque la maladie a causé la mort de la victime, il est alloué, le cas échéant, les indemnités suivantes :

1° Une somme de 500 francs pour frais funéraires ;

2° a) Au conjoint non divorcé, ni séparé de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à la maladie reconnue professionnelle, un capital représentant la valeur calculée, en raison de l'âge de la victime, au moment du décès, d'une rente viagère égale à 25 p.c. du salaire annuel tel qu'il est défini à l'article 10.

b) Aux enfants légitimes et aux enfants naturels reconnus, orphelins de père ou de mère, et pour autant que les uns ou les autres soient âgés de moins de dix-huit ans, un capital représentant la valeur calculée en raison de l'âge de la victime, au moment du décès, d'une rente viagère égale à 10 p. c. du salaire annuel pour chaque enfant, sans que l'ensemble puisse dépasser 30 p. c. du dit salaire.

eenkomst van partijen, 't zij door een bepaald vonnis.

In geval van blijvende volledige arbeidsongeschiktheid, is de tegemoetkoming gelijk aan twee derden van het gemiddeld dagloon.

In geval van blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, is de tegemoetkoming gelijk aan het verschil tusschen het loon dat de getroffene nog kan verdienen en de twee derden van zijn gemiddeld dagloon vóór zijn ziekte.

Wat betreft de door blijvende arbeidsongeschiktheid getroffen zieken, die geregeld door een anderen persoon moeten worden bijgestaan, kan de rechter de jaarlijksche tegemoetkoming op een hooger bedrag bepalen dan twee derden, maar 100 t. h. mag niet worden overschreden.

Wanneer de ziekte den dood heeft veroorzaakt van den getroffene, worden, in voorkomend geval, de volgende tegemoetkomingen uitgekeerd :

1° Een som van 500 frank voor begrafenis-kosten ;

2° a) Aan den niet wettelijk, noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot, onder voorwaarde dat het huwelijk de als beroepsziekte erkende aandoening voorafgaat, een kapitaal vertegenwoordigende de waarde — berekend naar den leeftijd van den getroffene op 't oogenblik van zijn overlijden — eener lijfrente gelijk aan 25 t. h. van het jaarlijksch loon zooals het bij artikel 10 wordt bepaald.

b) Aan de wettige en aan de erkende natuurlijke kinderen, vader- of moederloos en minder dan achttien jaar oud, een kapitaal vertegenwoordigende de waarde — berekend naar den leeftijd van den getroffene op het oogenblik van zijn overlijden — eener lijfrente gelijk aan 10 t. h. van het jaarlijksch loon, voor elk kind, zonder dat de geheele rente 30 t. h. van bedoeld loon mag overschrijden.

Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère, et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'une maladie professionnelle, un capital calculé comme il est dit ci-dessus, représentant la valeur d'une rente viagère égale à 15 p. c. du salaire annuel pour chaque enfant, sans que l'ensemble puisse dépasser 45 p. c. du dit salaire.

c) Aux petits-enfants, orphelins de père, âgés de moins de dix-huit ans, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, un capital représentant la valeur calculée en raison de l'âge de la victime au moment du décès, d'une rente viagère égale à 10 p. c. du salaire annuel pour chaque petit-enfant sans que l'ensemble puisse dépasser 30 p. c. du dit salaire.

Toutefois, si, à défaut de conjoint, il existe des enfants bénéficiaires, des petits-enfants, orphelins de père, viennent en concours, par groupe familial, avec les enfants, le taux attribuable pour chaque groupe de petits-enfants étant fixé à 10 p. c.

En cas d'existence d'un nombre supérieur à trois enfants ou de groupes de petits-enfants ayants droit, le taux de 15 p. c. ou de 10 p. c., attribuable à chaque enfant ou à chaque groupe de petits-enfants, est réduit en le multipliant par la fraction $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{3}{6}$, etc., selon que le nombre susvisé est 4, 5, 6, etc.

d) Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu, et pour autant que celle-ci ne laisse ni conjoint ni enfants bénéficiaires, un capital représentant la valeur calculée en raison de l'âge de la victime au moment du décès d'une rente viagère égale à 15 p. c. du salaire annuel, pour un bénéficiaire seul et à 25 p. c. s'il en existe deux; sous les mêmes conditions la mère de l'enfant naturel, non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à un capital comme il est

Aan de in denzelfden toestand verkeerende, vader- en moederlooze kinderen, en aan de natuurlijke kinderen, niet erkend door de van een beroepsziekte gestorven moeder, een kapitaal, berekend als bovenvermeld, vertegenwoordigende de waarde eener lijfrente gelijk aan 15 t. h. van het jaarlijksch loon, voor elk kind, zonder dat de geheele lijfrente 45 t. h. van bedoeld loon mag overschrijden.

c) Aan de vaderlooze kleinkinderen, beneden achttien jaar, en voor zoover de overledene geen echtgenoot noch gerechtigde kinderen achterlaat, een kapitaal vertegenwoordigende de waarde — berekend naar den leeftijd van den getroffene op het oogenblik van zijn overlijden — eener lijfrente gelijk aan 10 t. h. van het jaarlijksch loon, voor elk kleinkind, zonder dat de geheele lijfrente 30 t. h. van bedoeld loon mag overschrijden.

Nochtans, mochten er, bij ontstentenis van echtgenoot, toch gerechtigde kinderen bestaan, dan komen de vaderlooze kleinkinderen staaksgewijze in aanmerking benevens de kinderen en het voor elke kleinkinderenstaak verleenbaar bedrag is bepaald op 10 t. h.

Bestaan er meer dan drie kinderen of gerechtigde kleinkinderenstaken, dan wordt het aan elk kind of aan elke kleinkinderenstaak verleenbaar bedrag van 15 t. h. of van 10 t. h. verminderd, door het te vermenigvuldigen met de breuk $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{3}{6}$, enz., al naar gelang het getal gerechtigden 4, 5, 6, enz. bedraagt.

d) Aan den vader en de moeder van den overledene, wettig of erkend kind, en voor zoover deze geen echtgenoot noch gerechtigde kinderen achterlaat, een kapitaal vertegenwoordigende de waarde — berekend naar den leeftijd van den getroffene op het oogenblik van zijn overlijden — eener lijfrente gelijk aan 15 t. h. van het jaarlijksch loon, voor één gerechtigde, en aan 25 t. h. wanneer er twee zijn; onder dezelfde voorwaarden heeft de moeder van het

dit ci-dessus, sur la base de 15 p. c. du salaire annuel.

Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfant, il est attribué aux ayants droit visés à l'alinéa précédent, une rente viagère calculée sur le taux de 7,5 p. c. pour un bénéficiaire seul et de 12,5 p. c. s'il en existe deux.

En cas de prédécès du père ou de la mère de la victime, il est attribué globalement aux ascendants du prédécédé, un capital calculé sur le taux de 10 p. c. s'il n'y a ni conjoint ni enfant, et de 5 p. c. s'il y a un conjoint sans enfant.

e) Aux frères et sœurs de la victime âgés de moins de dix-huit ans, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint ni enfant, ni père ou mère, ni petits-enfants ayants droit, un capital représentant la valeur calculée en raison de l'âge de la victime au moment du décès d'une rente viagère égale par tête à 10 p. c. du salaire annuel sans que l'ensemble puisse dépasser 30 p. c.

S'il existe plus de trois frères et sœurs ayants droit, le taux de 10 p. c. est réduit proportionnellement de la manière déterminée précédemment.

Les rentes viagères accordées à des enfants, à des petits-enfants ou à des frères ou sœurs, cessent d'être exigibles à partir de dix-huit ans révolus.

ART. 9.

Les allocations de tout ordre sont majorées, pour frais de cure, d'une indemnité spéciale, suivant un tarif établi par arrêté royal.

niet-erkend maar door haar niet verlaten natuurlijk kind recht op een kapitaal als boven gezegd, berekend op de basis van 15 t. h. van het jaarlijksch loon.

Nochtans, laat de overledene een kinderlooze echtgenoot na, dan wordt aan de bij de vorige alinea bedoelde gerechtigden een lijfrente verleend, berekend op de basis van 7.5 t. h. voor één gerechtigde, en op die van 12.5 t. h. wanneer er twee zijn.

Is de vader of de moeder van den overledene vóór hem gestorven, dan wordt aan de ascendenten van den eerst-overledene globaal een kapitaal verleend berekend op de basis van 10 t. h., wanneer er noch echtgenoot noch kind bestaat, en op die van 5 t. h., wanneer er een echtgenoot maar geen kind bestaat.

e) Aan de minder dan achttien jaar oude broeders en zusters van den overledene, en voor zoover de overledene noch echtgenoot noch kind, noch vader noch moeder, noch gerechtigde kleinkinderen achterlaat, een kapitaal vertegenwoordigende de waarde — berekend naar den leeftijd van den getroffen op het oogenblik van zijn overlijden — eener lijfrente gelijk aan 10 t. h. van het jaarlijksch loon, per hoofd, zonder dat de geheele lijfrente 30 t. h. mag overschrijden.

Bestaan er meer dan drie gerechtigde broeders en zusters, dan wordt het bedrag van 10 t. h. verhoudingsgewijs verminderd gelijk boven bepaald.

Lijfrenten aan kinderen, aan kleinkinderen of aan broeders en zusters verleend zijn niet meer verschuldigd wanneer deze ten volle achttien jaar oud geworden zijn.

ART. 9.

De tegemoetkomingen van allen aard worden, voor geneeskundige verzorging, verhoogd met een speciale vergoeding naar een bij koninklijk besluit te bepalen tarief.

ART. 10.

Les salaires servant de base à la fixation des indemnités se déterminent comme en matière de réparation de dommages résultant des accidents du travail.

Lorsque l'ouvrier a quitté l'industrie ou la profession qui a causé la maladie au moment où celle-ci se manifeste, le salaire de base s'entend de la rémunération payée à l'intéressé en vertu du contrat de travail au cours de l'année qui a précédé son départ.

Dans le cas où ce salaire ne pourrait être établi, sera pris comme salaire de base la rémunération moyenne allouée dans cette industrie ou profession aux ouvriers de même catégorie, pendant les douze mois qui ont précédé le départ de l'intéressé.

ART. 11.

Les indemnités temporaires sont payables par quinzaine. Le premier paiement peut être différé jusqu'au trentième jour qui suit la réception par le Fonds de prévoyance de la demande d'indemnisation.

Les allocations annuelles et les arrérages de rente sont payables trimestriellement par quart; les frais funéraires sont payables dans le mois du décès.

ART. 12.

Lorsque l'indemnité consiste en une rente viagère, le Fonds de prévoyance peut, sur demande de l'intéressé ou de ses ayants droit, payer en capital, le tiers au plus de la valeur de la rente.

En cas d'incapacité permanente partielle, la valeur de la rente peut être intégralement payée en capital à l'intéressé, lorsque les arrérages annuels ne s'élèvent pas à 60 francs.

ART. 10.

Het loon, dat tot grondslag dient voor het vaststellen der tegemoetkomingen, wordt bepaald lijk inzake schadeloosstelling voor arbeidsongevallen.

Heeft de werkman de nijverheid of het vak, waarin de ziekte werd opgedaan, verlaten op het oogenblik dat de eerste teekenen merkbaar worden, dan dient onder tot grondslag te nemen loon te worden verstaan, de ingevolge de arbeidsovereenkomst aan den getroffen uitgekeerde bezoldiging gedurende het jaar vóór zijn heengaan.

Mocht die bezoldiging niet kunnen worden bepaald, dan dient tot grondslag genomen, het gemiddeld loon in die nijverheid of in dat vak, aan gelijksoortige arbeiders uitgekeerd gedurende de twaalf maand vóór het heengaan van den betrokkene.

ART. 11.

De tijdelijke tegemoetkomingen zijn om de veertien daag betaalbaar. De eerste betaling mag uitgesteld worden tot den dertigsten dag na dien, waarop het Voorzorgsfonds het verzoek om schadeloosstelling heeft ontvangen.

De jaarlijksche tegemoetkomingen en de vervallen renten worden, per vierde gedeelte, om de drie maanden betaald. De begrafeniskosten worden betaald binnen de maand na den dag van het overlijden.

ART. 12.

Wanneer de tegemoetkoming in een lijfrente is omgezet mag het Voorzorgsfonds, op verzoek van den getroffen of van zijn rechtverkrijgenden, hoogstens één derde van de waarde dier rente in kapitaal uitkeeren.

In geval van blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, mag de waarde der rente aan den betrokkene geheel in kapitaal worden uitgekeerd, wanneer de te betalen jaarrente geen 60 frank bedraagt.

La valeur de la rente viagère sera calculée conformément à un tarif approuvé par arrêté royal. Il sera pris sur avis du Comité technique.

Un recours contre ces décisions peut être introduit par les intéressés devant le juge de paix, dans la forme prévue à l'article 17.

ART. 13.

Les indemnités dues en vertu de la présente loi aux victimes ou à leurs ayants droit, ne sont cessibles ni saisissables que pour cause d'obligation alimentaire légale.

SECTION II.

De la réparation civile ordinaire.

ART. 14.

Indépendamment des indemnités, résultant de l'application de la présente loi, l'action en responsabilité civile ordinaire restera ouverte au profit de la victime ou de ses ayants droit :

1° Vis-à-vis du chef d'entreprise lorsqu'il a provoqué intentionnellement la maladie;

2° Vis-à-vis des personnes autres que le chef d'entreprise, ses ouvriers ou préposés, à condition qu'elles soient responsables de la maladie professionnelle.

Le Fonds de prévoyance sera, le cas échéant, exonéré de ses obligations à concurrence du montant des dommages et intérêts accordés.

L'action contre le tiers responsable pourra même être exercée par le Fonds de prévoyance, à ses risques et périls, au lieu et place de la victime ou de ses ayants droit s'ils négligent de l'exercer.

De waarde der lijfrente wordt berekend overeenkomstig een bij koninklijk besluit goedgekeurd tarief. Dat besluit wordt genomen op advies van het Technisch Comité.

Hooger beroep van de getroffen beslissing kan door de betrokkenen worden ingesteld bij den vrederechter, op de wijze voorzien bij artikel 17.

ART. 13.

De krachtens deze wet aan getroffen of aan dezer rechtverkrijgenden verschuldigde tegemoetkomingen zijn alleen wegens wettelijken onderhoudsplicht voor overdracht of beslag vatbaar.

AFDEELING II.

Gewone burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

ART. 14.

Ongeacht de wegens toepassing dezer wet verschuldigde tegemoetkomingen, blijft de eisch, inzake gewone burgerrechtelijke aansprakelijkheid, ten behoeve van den getroffene of van dezes rechtverkrijgenden, open :

1° Tegen het bedrijfshoofd, wanneer het de ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt;

2° Tegen andere personen dan het bedrijfshoofd, dezes werklieden of aangestelden, wanneer ze voor de beroepsziekte aansprakelijk zijn.

Het Voorzorgsfonds is, in voorkomend geval, ontslagen van zijn verplichtingen ten beloope van het bedrag der verleende tegemoetkoming.

De rechtsvordering tegen derde aansprakelijke personen kan, zelfs door het Voorzorgsfonds, op eigen risico, worden ingesteld in de plaats van den getroffene of van dezes rechtverkrijgenden, zoo deze verzuimen van hun recht gebruik te maken.

CHAPITRE IV.

De la procédure en réparation.

ART. 15.

Le Fonds de prévoyance est compétent pour statuer sur les demandes d'indemnisation ou de revision des indemnités acquises. Ces demandes lui seront adressées par écrit, de la manière qui sera déterminée par arrêté royal, lequel sera pris sur avis du Comité technique.

Les demandes devront être introduites dans les délais ci-après :

1° Au cours de l'incapacité de travail et dans le délai de un an, en cas d'incapacité temporaire;

2° Au cours de la rechute et dans un délai de trois ans, en cas de récurrence d'une maladie temporaire ayant déjà donné lieu à indemnisation;

3° Dans un délai de cinq ans, en cas de mort ou d'incapacité de travail permanente;

4° Dans un délai de dix ans, s'il s'agit d'une demande en révision des indemnités pour aggravation ou atténuation d'une infirmité permanente ou de mort de l'intéressé.

Ces délais commenceront à courir, dans les cas visés aux 1°, 2° et 3° et en cas de mort, à partir du moment où l'industrie ou la profession assujettie a été abandonnée par l'intéressé. Dans les autres cas visés au 4°, à dater de l'accord intervenu ou du jugement définitif.

Si, pendant les délais prévus aux 1°, 2° et 3°, l'ouvrier a été occupé à l'étranger dans une industrie similaire, il n'aura droit à réparation qu'à la condition de prouver que la maladie est née pendant qu'il était occupé en Belgique.

HOOFDSTUK IV.

Proceduur inzake schadeloosstelling

ART. 15.

Het Voorzorgsfonds is bevoegd om uitspraak te doen omtrent de verzoeken om schadeloosstelling of om herziening van reeds verleende tegemoetkomingen. Die verzoeken worden schriftelijk aan het Fonds overgemaakt op de wijze bepaald bij koninklijk besluit, genomen op advies van het Technisch Comité.

De verzoeken moeten binnen beneden aangegeven termijnen ingediend zijn :

1° Tijdens de arbeidsongeschiktheid en binnen den termijn van één jaar, in geval van tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

2° Tijdens de wederinstorting en binnen een termijn van drie jaar, bij wederinstorting van een tijdelijke ziekte, waarvoor reeds tegemoetkoming werd verleend;

3° Binnen een termijn van vijf jaar, in geval van overlijden of van blijvende arbeidsongeschiktheid;

4° Binnen een termijn van tien jaar, wanneer het geldt een verzoek om herziening der verleende tegemoetkoming, op grond van verergering of vermindering van een blijvende infirmité of bij het overlijden van den getroffen.

Die termijnen loopen, in de onder 1°, 2° en 3° voorziene gevallen, en in geval van overlijden, te rekenen van het oogenblik, waarop de getroffen de beheerschte nijverheid of vak heeft verlaten. In de overige onder 4° bedoelde gevallen, te rekenen van het oogenblik waarop de overeenkomst daaromtrent werd getroffen of een bepaald vonnis geveld.

Is de getroffen gedurende de onder 1°, 2° en 3° voorziene termijnen buitenslands in een soortgelijk bedrijf werkzaam geweest, dan krijgt hij alleen dan recht op schadeloosstelling, wanneer hij kan bewijzen dat de ziekte is ontstaan terwijl hij in België werkzaam was.

La preuve du fait que l'ouvrier a été occupé à l'étranger incombe au patron.

ART. 16.

Avant de statuer, le Fonds de prévoyance informe de la demande le chef de l'entreprise à laquelle l'ouvrier était occupé en dernier lieu. Un délai de cinq jours sera accordé au chef d'entreprise pour présenter ses observations. Le Fonds de prévoyance fait connaître sa décision à l'intéressé ou aux ayants droit par lettre recommandée.

Les parties ont le droit de comparaître volontairement devant le juge de paix pour faire constater leur accord.

ART. 17.

Les recours contre les décisions du Fonds de prévoyance seront portés devant le juge de paix du canton du domicile de la victime ou de celui du Fonds, s'il s'agit d'étrangers non domiciliés en Belgique.

Lorsque la maladie s'est manifestée à l'étranger, la compétence territoriale du juge de paix est déterminée comme en matières mobilières, sauf dispositions prévues dans les conventions internationales. Le juge de paix statue en dernier ressort jusqu'à la valeur de 300 fr. et en premier ressort à quelque valeur que la demande puisse s'élever.

Les recours sont ouverts :

- 1° A la victime;
- 2° A ses ayants droit;
- 3° A chacun des membres du Comité technique.

Tout membre du Comité technique peut intervenir dans une action déjà introduite par un autre membre; mais le jugement étant rendu sur recours

Te bewijzen dat de getroffene buitenslands werkzaam is geweest is zaak van het bedrijfshoofd.

ART. 16.

Vooraleer uitspraak te doen stelt het Voorzorgsfonds het bedrijfshoofd, waarbij de getroffene laatst heeft gewerkt, op de hoogte van het ingediend verzoek. Gedurende vijf dagen kan het bedrijfshoofd zijn opmerkingen laten gelden. Het Voorzorgsfonds maakt zijn beslissing aan den getroffene of aan dezes rechtverkrijgenden per aangeteekenden brief bekend.

Partijen hebben het recht vrijwillig vóór den vrederechter te verschijnen om van hun akkoord te laten blijken.

ART. 17.

Hooger beroep tegen de beslissingen van het Voorzorgsfonds dient ingesteld bij den vrederechter van het kanton, waarin de getroffene zijn woonplaats heeft, of, waarin het Fonds zijn woonplaats heeft wanneer het buitenlanders geldt, die hun woonplaats in België niet hebben.

Wanneer de ziekte zich het eerst in het buitenland heeft vertoond, dan wordt de territoriale bevoegdheid van den vrederechter vastgesteld lijk in aanlegenheden omtrent roerende zaken. Behoudensbeschikkingen voorzien bij internationale overeenkomsten, spreekt de vrederechter uit, zonder hooger beroep, wanneer de vordering niet hooger loopt dan 300 frank en, behoudens hooger beroep, wanneer ze onverschillig welk bedrag bereikt.

Hooger beroep staat open :

- 1° Voor den getroffene;
- 2° Voor dezes rechtverkrijgenden;
- 3° Voor elk der leden van het Technisch Comité.

Elk lid van het Technisch Comité mag optreden in een door een ander lid reeds aanhangig gemaakte rechtsvordering; maar eens het vonnis geveld omtrent

d'un membre, l'action d'un autre membre ne sera plus recevable. Les frais de procédure résultant de ces interventions sont à charge du Fonds de prévoyance.

Les recours sont dirigés contre le Fonds de prévoyance et introduits par voie de citation. L'exploit est signifié au Fonds de prévoyance par lettre recommandée et dénoncé dans la même forme au greffe de la Justice de paix.

ART. 18.

Lorsque la cause n'est pas en état, le juge a toujours le droit, même d'office, d'accorder une provision à la victime ou à ses ayants droit, sous la forme d'une allocation journalière.

Les jugements allouant des indemnités temporaires ou viagères seront exécutoires par provision, nonobstant l'appel et sans qu'il soit besoin de fournir caution.

ART. 19.

L'action en paiement ou en revision des indemnités ne peut, en aucun cas, être poursuivie devant la juridiction répressive. L'exercice en est indépendant de celui de l'action publique à laquelle le dommage donnerait éventuellement ouverture.

CHAPITRE V.

Des cotisations.

ART. 20.

Le taux des cotisations est déterminé pour les diverses catégories d'entreprises par arrêté royal. Sur avis favorable du Comité technique, il pourra être accordé, par arrêté royal, des diminutions de primes aux établissements qui auraient

het hooger beroep van een lid, is de rechtsvordering van een ander lid niet meer ontvankelijk. De proceduurkosten wegens zulk optreden komen ten bezware van het Voorzorgsfonds.

Het hooger beroep dient ingesteld tegen het Voorzorgsfonds en bij middel van dagvaarding ingeleid. Het exploit van dagvaarding wordt aan het Voorzorgsfonds beteekend per aangeteekenden brief en, op dezelfde wijze, aan de griffie van het vredegerecht bekendgemaakt.

ART. 18.

Is de zaak nog niet in staat van wijzen, dan heeft de rechter steeds het recht, zelfs ambtshalve, aan den getroffene of aan zijn rechtverkrijgenden een provisie te verleen onder den vorm van een dagelijksche tegemoetkoming.

De vonnissen, waarbij tijdelijke tegemoetkomingen of lijfrenten worden verleend, kunnen bij voorraad ten uitvoer worden gelegd, ondanks hooger beroep en zonder dat er zekerheidsstelling noodig is.

ART. 19.

De eisch tot betaling of tot herziening der verleende tegemoetkoming kan, in geen geval, vóór den strafrechter worden gebracht. Die rechtsvordering is totaal onafhankelijk van de strafvordering, waartoe de geleden schade eventueel aanleiding kan geven.

HOOFDSTUK V.

Bijdragen.

ART. 20.

Het bedrag der voor de verschillende categorieën te betalen bijdragen wordt bij koninklijk besluit bepaald. Op advies van het Technisch Comité kan, bij koninklijk besluit, premievermindering worden verleend aan ondernemingen

pris des mesures de protection spéciales à l'égard de leurs ouvriers.

Les rôles d'assujettissement sont dressés, le recours des imposés s'exerce et les recouvrements sont opérés au besoin, par voie de contrainte, comme en matière de contribution directe.

Un arrêté royal, pris sur avis du Comité technique, réglera la déclaration et les autres formalités à exiger des chefs d'entreprises assujettis.

ART. 21.

Le chef d'entreprise qui fournit la preuve que ses procédés de travail ne comportent plus l'usage de substances toxiques pouvant provoquer les maladies visées dans la loi, est dispensé, par décision ministérielle, du paiement des cotisations, à partir de l'année suivante.

La même dispense pourra être accordée aux entreprises qui, bien qu'utilisant des matières nocives, possèdent un outillage supprimant tout danger.

CHAPITRE VI.

Dispositions générales et sanctions.

ART. 22.

Toute convention contraire aux dispositions de la présente loi est nulle de plein droit.

ART. 23.

Les chefs d'entreprise, patrons, directeurs ou gérants qui auront contrevenu aux dispositions de l'arrêté réglant les déclarations et les formalités à exiger des chefs d'entreprises seront punis d'une amende de 26 à 200 francs.

waar, ten behoeve van de werklieden, speciale veiligheidsmaatregelen werden getroffen.

De aanslaglijsten worden opgemaakt, het recht van verhaal der aangeslagenen wordt uitgeoefend en de invordering geschiedt, desnoods bij dwangbevel, lijk inzake rechtstreeksche belastingen.

Bij koninklijk besluit, genomen op advies van het Technisch Comité, worden de aangifte en de overige door de beheerschte bedrijfshoofden te vervullen formaliteiten geregeld.

ART. 21.

Een bedrijfshoofd, dat bewijst te hebben verzaakt aan het gebruik van vergiftige stoffen, waarbij de bij de wet bedoelde ziekten kunnen worden veroorzaakt, wordt, bij ministerieele beslissing, van het eerstvolgend jaar af, ontslagen van de betaling der bijdrage.

Kunnen eveneens daarvan worden ontslagen de bedrijfshoofden, die, ondanks het gebruik van schadelijke stoffen, zoodanig zijn ingericht dat alle gevaar opgeheven is.

HOOFDSTUK VI.

Algemeene en strafbepalingen.

ART. 22.

Elke met de bepalingen dezer wet strijdige overeenkomst is van rechtswege nietig.

ART. 23.

De bedrijfshoofden, patroons, bestuurders of zaakvoerders, die de bepalingen overtreden van het besluit tot regeling der aangifte en der door de bedrijfshoofden te vervullen formaliteiten, worden gestraft met een geldboete van 26 tot 200 frank.

En ce qui concerne la recherche et la constatation des contraventions, ainsi que les enquêtes en matière de maladies professionnelles, les médecins du travail sont investis des pouvoirs que leur confèrent les lois du 5 mai 1888 et du 11 avril 1896, sous les sanctions édictées par les dites lois à charge des chefs d'entreprise ou de leurs délégués qui mettraient obstacle à l'exercice de ces pouvoirs.

En cas d'infraction, les médecins du travail dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve contraire.

Une copie du procès-verbal est, dans les quarante-huit heures, remise au contrevenant à peine de nullité.

ART. 24.

Lorsqu'un chef d'entreprise aura éludé ses obligations à l'égard du Fonds de prévoyance, soit en ne faisant pas la déclaration visée à l'article 21 dans les délais prescrits, soit en la faisant d'une manière inexacte ou incomplète et qu'un cas de maladie professionnelle vienne à se produire parmi ses ouvriers, il aura l'obligation de rembourser au Fonds de prévoyance ce que celui-ci aura payé à la victime.

ART. 25.

Le Fonds de prévoyance jouira des exemptions fiscales accordées par l'article 33 de la loi sur les accidents du travail à la Caisse générale d'Épargne et de Retraite, ainsi qu'aux caisses communes d'assurance contre les accidents du travail.

ART. 26.

Sont exempts du timbre et du droit de greffe et sont inscrits gratis lorsqu'il

Wat betreft het opsporen en vaststellen der overtredingen, alsmede het onderzoek inzake beroepsziekten, zijn de arbeidsartsen bekleed met de macht, hun krachtens de wetten van 5 Mei 1888 en van 11 April 1896 verleend. Bedrijfs-hoofden, of dezer gelastigden, die zich tegen de uitoefening van die macht mochten verzetten, zijn strafbaar met de bij bedoelde wetten daarvoor voorziene straffen.

In geval van wetsovertreding maken de arbeidsartsen processen-verbaal op, geldig tot bewijs van het tegendeel.

Een afschrift van het proces-verbaal moet den overtreder, op straf van nietigheid, binnen acht en veertig uren worden overgemaakt.

ART. 24.

Wanneer een bedrijfshoofd zijn plichten heeft verzuimd tegenover het Voorzorgsfonds, 't zij door de bij artikel 21 bedoelde aangifte niet binnen den voorgeschreven termijn te doen, 't zij door ze onnauwkeurig of onvolledig te doen, en een geval van beroepsziekte bij een van zijn werklieden ontstaat, dan dient dat bedrijfshoofd aan het Voorzorgsfonds terug te betalen hetgeen hierdoor aan den getroffene werd uitgekeerd.

ART. 25.

Het Voorzorgsfonds wordt begunstigd met dezelfde fiscale vrijstellingen als die, welke bij artikel 33 der wet op de arbeidsongevallen worden verleend aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, evenals aan de gemeenschappelijke kassen van verzekering tegen arbeidsongevallen.

ART. 26.

Worden van zegel en van griffierecht vrijgesteld en kosteloos geregistreerd,

(16)

y a lieu à la formalité d'enregistrement, tous les actes volontaires et de juridiction gracieuse relatifs à l'exécution de la présente loi.

zoo ze registratieplichtig zijn, alle vrijwillige akten en akten van genadige rechtsmacht, in verband met de uitvoering dezer wet.

Donné à Bruxelles, le 17 mars 1927.

Gegevente Brussel, den 17ⁿ Maart 1927.

ALBERT.

Par le Roi :

*Le Ministre de l'Industrie, du Travail
et de la Prévoyance sociale,*

Van Koningswege :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg,*

J. WAUTERS.